

**Augustinianum Systema De Gratia Ab Iniqua Bajani, Et
Janseniani Erroris Insimulatione Vindicatum, Sive
Refutatio Librorum Quorum Titulus Bajanismus, Et
Jansenismus Redivivi In Scriptis PP. FF. ...**

Bellelli, Fulgenzio

Monachii [u.a.], 1749

§. I. Rejicit P. Bellelli præcipuum sensum in 38. Baji articulo reprobatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-83723](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-83723)

CAPUT III.

In quo demonstratur præstantissimum Auctorem librorum, quorum titulus, Mens Augustini, ab omni pravo hæretico, & erroneo sensu Bajani articuli XXXVIII. fuisse alienissimum.

Fulgentium Bellelli, non filium Augustini spurium, sed Patri in dogmatum assertione simillimum, non temerarium scriptorem, sed humillimum ac prudentissimum, non dolis, artibus, & effugiis, quibus Baji discipuli uti sunt, constitutiones Apostolicas eludentem, sed harum auctoritati obsequio ac devotione maxima subjectum, Anonymus non religione tantum, sed errorum quoque societate mihi conjunctissimum fuisse pronuntiat. Quare cum scripta mea ab iniqua insimulatione in iis, quæ ad Bajanismi dogma præcipuum pertinent, superiori capite vindicaverim; eximii etiam ac præstantissimi illius Theologi Opera purgata sunt à falsa accusatoris criminatione. Nihilominus ne quis arbitretur summi viri, quem priori loco adversarius in crimen vocat, postquam migravit ad superos, in Augustiniano Ordine, cui innumera contulit beneficia, periisse memoriam, atque à fratribus, filiisque suis acerrimas, quibus post obitum laceratur, calumnias excipi obtulis, & aggressibus auribus; egomet causam illius

fulcipiam, atque ætitabo, dans operam, *Cap. 4. 9.* ut unus ab altero fulciatur: quod recte Ecclesiastes appellavit *emolumentum societatis*. Si vero id languide ac perfuntorie præstabo, propterea quod non rudes ignarosque duntaxat, in quorum classe comprehendor, verum etiam sapientem, teste prælaudato Ecclesiaste, *Cap. 7. 8.* lumina conturbat, & perdet robur cordis illius: oro, atque obtestor Augustinianæ familiæ Theologos universos, qui Fulgentio Bellelli institutore sublimiora sapientiæ arcana perceperunt, eoque patrocinante consecuti sunt honores, laureas, & gymnasiorum, cœnobiorum, provinciarumque regimina; ne fileant, ne otio torpescant, ne gratiarum & beneficiorum immemores sinant hominem honestissimum, & probitate ac doctrina integerrimum hujusmodi maledictis, & contumeliis jactari. Interim ego scriptis illius Bajani articuli 38. sensum ac pravitatem ineptissime & mendaciter imputari, servato eodem ordine, quo usus sum in capite præcedenti, perspicue & facillime demonstrabo.

§. I.

Rejicit P. Bellelli præcipuum sensum in 38. Baji articulo reprobatur.

SUMMARIUM.

I. Et seqq. ostenditur, P. Bellelli rejecisse præcipuum sensum in 38. Baji articulo reprobatur.

Primus sensus in articulo 38. damnatus in Bajo est, inter cupiditatem, quæ à Joanne prohibetur, & inter charitatem per Spiritum Sanctum in corde diffusam non dari amorem à charitate actuali, & non justificante, profectum.

Mens Augustini. edit. Luceren. p. 62. Fulgentius Bellelli luculenter affirmat dari charitatem à justificatione junctam lib. 1. de statu creat. rationalis ante peccatum cap. 14. his verbis: *Nec ipsa actualis fides, & spes, ipseque timor, qui justificationem præcedit tanquam Spiritus Sancti. R. P. Berti Theol. Tom. IX.*

ritus Sancti donum, esse queunt sine aliqua actuali dilectione. Et paulo infra ait, *Si omnis charitas actualis justificet, Sacramentum mortuorum ex superfluo applicari, dilectionem non ad justitiam disponere, sed ipsam justitiam esse; proindeque peccatorem justum fieri ex quo credit, quia tunc diligere incipit.*

Proximo cap. 15. *Constat, inquit, pag. 71.* inchoatam justificationem, & inchoatam dilectionem haberi posse absque remissione peccatorum, quæ sola perfecta dilectione præstat: ibique meritum fidei, quæ demum justificat.

justificationem præcedit, disertissime congruum duntaxat appellat.

Fag. 77.

3.
Tertio ex
cap. 16.

In cap. 16. demonstrat charitatem actualem non justificare delendo peccata, nisi cordi prædominetur, & explicans quanam sit charitas prædominans ait: Solus amor, quo res amata ita animo proponitur, ut pro illa si detur optio, & ipse, & cætera contemnantur, cordi prædominans est; qui eo usque pervenit, ut etsi motus actualis amoris cesset, adhuc animus rei amata adhæreat, si non actu, habitu saltem, & proposito; sine quo esse non potest, nisi contrario prædominante amore propositum jam pridem cordi infixum invertat.

Fag. 328.

4.
Patet quarto
ex ejus opere
de modo
reparationis
humanæ na-

In Opere de modo reparationis humanæ naturæ post lapsum p. 1. lib. v. cap. 9. In primis, inquit, certissimum esse debet, amorem honestatis, & justitiæ Divinæ legis, qui timentis æternas penas cor interdum occupat, charitatem

habitualement non esse. Peccatores nimis post lapsum p. 1. lib. v. cap. 9. sepius ab hoc justo timore ducuntur, cum de peccatis dolent, qui charitatem habitualement, seu gratiam remissionis peccatorum non habent. Cujus generis sunt in ipso, & proximis capitibus innumera, cum propositionum Baji refutatione.

In altera parte pertractans de propositione 44. Quesnellii, quam certum est eandem esse cum 38. Baji, fusiori stylo demonstrat in peccatoribus esse inchoatam dilectionem, & actiones multas, quibus ad veniam peccatorum disponuntur, dissertationem illam his verbis concludens: Amor Dei sive actualis, sive virtualis, sive implicitus, sive explicitus, imperfectus tamen, peccatores facit Deum ipsum inchoate diligere, & proinde motus ad ipsum referre: quos motus tota illa dissertatione à justificatione, & à charitate habituali distinguit.

§. II.

Agnoscat idem Auctor actus permultos, qui non sunt à charitate, nec tamen à cupiditate vitiantur.

SUMMARIUM.

I. Et seqq. cum altero hæretico Bajæ propositionis sensu non concordat doctrina P. Bellelli.

Alter sensus
hæreticus
Baji.

Intentus à Bajo sensus alter, pravus utique, & hæreticus, est, nullam inter cupiditatem, & charitatem dari dilectionem, actionemque nullam; quæ, nisi à charitate sit, non oriatur a cupiditate prædominante, à qua vitietur, corrumpatur, & peccatum, legisque transgressio fiat.

Fag. 74.

1.
Ab hac dis-
crepat Bel-
lelli ut patet
primò ex
ejus lib. 1.
cit. cap. 16.

Contra Fulgentius Bellelli lib. 1. de statu creat. rationalis ante peccatum cap. 16. scribit: Sicut dum incommutabilis boni fruitio cordi humano prædominatur, in animo instillans propositum totam legem servandi eique ubicunque, & quandocunque parendi, si nihilominus levi quadam fruiione ad creatura deflectat, quæ non sub interminatione æternæ pænæ retentantur, non propterea prædominans Dei amor disturbatur à corde, sed integer habitu & proposito perseverat, usque dum fortior cupiditas in æternam legem graviter præcipientem assurgat; quia sæpe (ut Augustinus docet cap. 38. de nat. & grat.) in levissimis, & aliquando incau-

tis obrepit peccatum; & justii fuerunt, & sine peccato non fuerunt. Ita dum prædominanti servit cupiditati, non quacunque Dei dilectio perversum creaturæ rescindit amorem, nisi eo usque perveniat, ut totam legem servandi, & novæ vitæ propositum, omniumque propter Deum creaturarum contemptum in animum inducat.

Rursus agens de propositione 44. Quesnellii, Justii, ait, in quotidiana venialia prolabantur peccata; & impii multa opera bona faciunt, actionesque multas habent, quibus ad veniam peccatorum disponuntur, timoris videlicet, doloris, fidei, spei, inchoata dilectionis, & orationis, quæ peccata dicere impium est. Et post pauca: Itaque amor ipse Dei inchoatus à penitentibus, juxta hanc pravam doctrinam, peccatum erit; nam habitualiter adhuc peccato serviunt, nequid à cupiditatis regno sunt liberi, priusquam peccatorum remissionem acceperint.

Expres-